

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อประเทศไทยประสบปัญหาทางวิกฤตเศรษฐกิจอย่างมาก การดำเนินนโยบายประเทศที่เน้นเพียงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยขาดความรู้เท่าทัน ขาดภูมิคุ้มกันที่ดีคนในชาติ หรือชุมชนในท้องถิ่นได้รับผลกระทบจากปัญหานี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความเป็นอยู่ด้านเศรษฐกิจ สังคมและศีลธรรมเป็นตัวกำหนดความสุขและทุกข์คนในชาติหรือชุมชนในท้องถิ่น^๑ ดังนั้นภาครัฐมองเห็นถึงปัญหาดังกล่าวจึงได้สร้างระบบสวัสดิการ แบบพึ่งตนเองที่ชุมชนร่วมกันคิด ร่วมกันสร้างระบบ เพื่อให้เป็นกองทุนที่ทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกัน มีการสมทบงบประมาณจาก ๓ ฝ่าย คือชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐบาลเป็นระบบสวัสดิการของชุมชนเพื่อชุมชน มากกว่า ๑,๐๐๐ องค์กร รวมถึงการผลักดันนโยบายและกฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการชุมชนโดยมีสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมกับเครือข่ายองค์กรชุมชนให้การสนับสนุน^๒ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงได้ออกพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.๒๕๔๖ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ซึ่งสาระสำคัญของพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๓ ให้คำจำกัดความ "สวัสดิการสังคม" หมายความว่าระบบการจัดบริการทางสังคมซึ่งเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไข ปัญหาการพัฒนาและการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นพื้นฐาน ของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสมเป็นธรรมและให้เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงาน การมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรมและบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ^๓ สาระสำคัญ ใน หมวด ๑ แนวการจัดสวัสดิการสังคม มาตรา ๕ ในการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้รับบริการสวัสดิการสังคม ให้คำนึงถึงเรื่องการจัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เรียกว่า "กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการ

^๑ ประสพโชค มั่งสวัสดิ์ และ นิรมล อธิอำภากมล, เศรษฐกิจวิกฤตไทย ๑๕ ปีหลังวิกฤต:พอเพียงหรือยัง, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๕๕), หน้า ๔.

^๒ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, คู่มือการดำเนินการโครงการสนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ แอ๊ปเปิ้ล ฟรินติ้ง จำกัด, ๒๕๕๒), หน้า ๑ - ๓.

^๓ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.๒๕๔๖, (กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด:เทพเพ็ญวานิชย์, ๒๕๔๖), หน้า ๑.

สังคม" เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ระบบสวัสดิการชุมชนในประเทศไทยเริ่มมีการขับเคลื่อนครั้งสำคัญ โดยเครือข่ายสวัสดิการชุมชน ประเด็นสำคัญคือ รัฐบาลจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกองทุนสวัสดิการชุมชนท้องถิ่นแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายการพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนท้องถิ่นที่ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง ให้ประชาชนมีบทบาทเป็นหลักและเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนฐานรากให้เกิดขึ้นทั่วประเทศโดยขอให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน และให้ทุกหน่วยของรัฐดำเนินงานตามนโยบายอย่างจริงจังและมอบหมายให้กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย^๕ หลักการแล้วต้องมีแกนนำในการก่อตั้งกองทุนโดยอาจประสานงานหรือหารือร่วมกันระหว่างผู้นำจากกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่แล้วมาทำงานและวางกฎกติการ่วมกัน พร้อมทั้งระดมเงินสมทบจากสมาชิกหรืออาจเป็นเงินสมทบในลักษณะอื่นพร้อมกับประสานหน่วยงานท้องถิ่นให้มาทำงานร่วมกัน ซึ่งกองทุนสวัสดิการชุมชนควรมีโครงสร้างและการบริหารอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดกฎเกณฑ์และวัตถุประสงค์สามารถปฏิบัติได้อย่างชัดเจน^๖

ความสำเร็จในการรวมตัวกันจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนของภาคีเครือข่ายองค์กรชุมชนในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้ภาครัฐหันมาให้ความสนใจและให้การสนับสนุนการจัดสวัสดิการโดยภาคประชาชนมากขึ้น นำไปสู่การกำหนดนโยบายสนับสนุนสวัสดิการโดยชุมชนตามพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ.๒๕๕๑ ที่กำหนดให้สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนตำบลเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนชุมชนโดยเฉพาะในการจัด "สวัสดิการชุมชน" ถือเป็นรากฐานที่สำคัญของระบบสังคมสวัสดิการสังคมไทย การออกแบบกลไกการทำงานที่ให้มีคณะกรรมการขับเคลื่อนชุมชนระดับจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลบ้านแม่เป็นหน่วยงานของภาครัฐในรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการการพัฒนาด้านสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชน โดยมีแผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การดำเนินการในแนวทางนี้ถือเป็นการสร้างพลังขับเคลื่อนสำคัญในการปฏิรูประบบสวัสดิการพื้นฐานของสังคมไทยให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข บนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทยที่ส่งเสริมให้เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูล การดูแลซึ่งกันและกันในลักษณะของการร่วมเฉลี่ยทุกข์และเฉลี่ยสุขร่วมกันบนฐานปรัชญาของการดำรงชีวิตแบบพอเพียง การพึ่งพาตนเองมากกว่าการพึ่งพาสวัสดิการ ซึ่งรัฐเป็นหลักในการกำหนดเครื่องมือสำคัญของระบบสวัสดิการชุมชน คือ การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการกองทุนสวัสดิการชุมชนได้ด้วยตนเอง เป็นกองทุนที่สามารถให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทุกเพศทุกวัยในชุมชนทำให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียมกันของคนในชุมชนท้องถิ่น

^๕เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๑.

^๖สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, **สวัสดิการชุมชน คนไม่ทิ้งกัน**, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, ๒๕๕๐), (อัดสำเนา)

^๗สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, **เอกสารประกอบการสัมมนาข้าราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์**, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, ๒๕๕๖, (อัดสำเนา)

^๘คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ, **แผนยุทธศาสตร์ ๕ ปี สร้างสวัสดิการสังคมฉบับที่ ๑ พ.ศ.๒๕๕๐**, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด, ๒๕๕๐), หน้า ๒๕.

กองทุนสวัสดิการชุมชนจึงเป็นเครื่องมือที่เชื่อมโยงในการสร้างจิตสำนึกและคุณธรรมให้เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่น^๙ เทศบาลตำบลบ้านแม่จึงได้จัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ ขึ้นเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๕ ปัจจุบันมีจำนวนสมาชิกครอบคลุมตำบลบ้านแม่ทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน จำนวนสมาชิกกองทุนทั้งหมด ๒,๒๖๒ คน และจำนวนเงินออมเพิ่มขึ้นทุกปีตามจำนวนสมาชิกที่เพิ่มขึ้น มีการจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกครอบคลุมด้านการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ในการดำเนินการกองทุนได้ส่งเสริมให้สมาชิกมีการพัฒนาทางด้านจิตใจ โดยมีแผนดำเนินงานกองทุนเน้นด้านนำเอาหลักพระพุทธศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน เน้นให้อยู่ในจริยธรรมอันดีงามและส่งเสริมให้ชุมชนได้มีความรู้ทางวิทยาการใหม่^{๑๐} แต่ยังมีปัจจัยบางประการในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารกองทุนเนื่องจากไม่มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการกองทุน ซึ่งส่งผลกระทบต่อภารกิจของเทศบาลตำบลบ้านแม่ ด้านการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ และให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้บริหารต้องมีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคลนั้นคือคุณธรรมหรือการมีหลักธรรมที่จำเป็นสำหรับการบริหารกองทุนที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จควรนำหลักธรรมทศพิธราชธรรมที่ว่าด้วย คุณสมบัติที่ดีของพ่อค้า^{๑๑} ซึ่งเป็นพระสูตรที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา คือพระไตรปิฎกได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้บริหารที่ดีไว้ว่าข้อที่ ๑ ต้องมีจักขุหมายถึงมีวิสัยทัศน์กว้างไกล ข้อที่ ๒ วิรุโหมหมายถึงมีการจัดการที่ดี และข้อที่ ๓ นิสยสัมปโนหมายถึงการมีมนุษยสัมพันธ์ โดยหลักการทศพิธราชธรรมทั้งสามเป็นสิ่งสำคัญต่อการบริหารองค์กรโดยเฉพาะการมีวิสัยทัศน์หรือจักขุมาถือว่าเป็นหลักการของนักบริหารที่ทันสมัยที่สุดเพราะการมองการณ์ไกลมีสายตาวินิจฉัยในการวิเคราะห์อนาคตทำให้นักบริหารนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จสามารถนำพาองค์กรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง ขณะที่วิรุโหมหรือการจัดการธุระโดยมีความชำนาญเฉพาะด้าน ความสามารถที่จะเข้ามาสร้างความเป็นผู้บริหารที่เป็นผู้นำชั้นยอดได้ส่วนหลักนิสยสัมปโน เป็นความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ที่จะสร้างความเข้าใจที่ดีร่วมกันระหว่างสมาชิกในองค์กร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลงานที่มีประสิทธิภาพ^{๑๒}

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการบริหารกองทุน และได้นำหลักทศพิธราชธรรม มาประยุกต์ใช้ในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมุ่งเน้นในการส่งเสริมผู้นำมีวิสัยทัศน์ การบริหารจัดการที่ดี และการมีมนุษยสัมพันธ์ สร้างความสามัคคี เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ ให้เกิดความความมั่นคงเข้มแข็ง และสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป

^๙ เทศบาลตำบลบ้านแม่, รายงานผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ ๒๕๕๗, (เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์หนังสือธุรกิจ, ๒๕๕๗), หน้า ๓.

^{๑๐} กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่, รายงานผลการดำเนินงานกองทุน ปีงบประมาณ ๒๕๕๗, (เชียงใหม่ : กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่, ๒๕๕๗), หน้า ๑.

^{๑๑} อด.ต.ก. (ไทย) ๒๐/๑๐/๙๒.

^{๑๒} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), พุทธวิธีบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๑๐.

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงพุทธของผู้บริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๒.๒. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๒.๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพุทธของผู้บริหารกับความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๒.๔. เพื่อศึกษาแนวทางประยุกต์ใช้หลักทฤษฎีปาปนิคสูตรในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑. ภาวะผู้นำเชิงพุทธของผู้บริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

๑.๓.๒. ระดับความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

๑.๓.๓. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพุทธของผู้บริหารส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร

๑.๓.๔. แนวทางในการประยุกต์ใช้หลักทฤษฎีปาปนิคสูตรในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ มีอะไรบ้าง

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักธรรมทฤษฎีปาปนิคสูตร^{๑๒} ได้แก่ ๑. ด้านจักขุมา ๒. ด้านวิริย ๓. ด้านนิสสยสัมปันโน และศึกษาความสำเร็จในการบริหารกองทุน ได้แก่ ด้านการพึ่งพาตนเอง และด้านความมั่นคงเข้มแข็งของกองทุน

^{๑๒} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), พุทธวิธีในการบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๑๕.

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑) ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ภาวะผู้นำเชิงพุทธของผู้บริหาร หลักธรรมพุทฺธิยาปณิกสูตร ได้แก่ ๑) ด้านจักขุมา คือ การมีวิสัยทัศน์ ๒) ด้านวิริโร คือ มีการจัดการที่ดี ๓) ด้านนิสสยสัมปันโน คือ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความสำเร็จของการบริหารจัดการ กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ คือ ด้านการพึ่งพาตนเอง และด้านความมั่นคงเข้มแข็งของกองทุน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร / ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ คณะกรรมการกองทุน และสมาชิกกองทุน สวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ตำบลบ้านแม่ ๑๓ หมู่บ้าน จำนวน ๒,๒๖๒ คน ผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้นำชุมชนและคณะกรรมการกองทุน กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๙ รูป/คน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ คณะกรรมการกองทุน และสมาชิกกองทุน สวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน ได้แก่

- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๑ ตั้งอยู่ที่ ศาลาเอนกประสงค์หมู่ที่ ๑ บ้านเหมืองฟู
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๒ ตั้งอยู่ที่ ศาลาเอนกประสงค์หมู่ที่ ๒ บ้านเด่น
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๓ ตั้งอยู่ที่ วัดท่าโป่งหมู่ที่ ๓ บ้านท่าโป่ง
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๔ ตั้งอยู่ที่ สนง.กองทุนหมู่บ้านหมู่ที่ ๔ บ้านฉิมพลี
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๕ ตั้งอยู่ที่ สนง.กองทุนหมู่บ้านหมู่ที่ ๕ บ้านร้องธาร
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๖ ตั้งอยู่ที่ สนง.กองทุนหมู่บ้านหมู่ที่ ๖ บ้านสัน
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๗ ตั้งอยู่ที่ วัดร้องขี้หมูหมู่ที่ ๗ บ้านร้องขี้หมู
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๘ ตั้งอยู่ที่ สนง.กองทุนหมู่บ้านหมู่ที่ ๘ บ้านแม่
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๙ ตั้งอยู่ที่ ชมรมผู้สูงอายุหมู่ที่ ๙ บ้านเจดีย์เนืง
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๑๐ ตั้งอยู่ที่ ศาลาเอนกประสงค์หมู่ที่ ๑๐ บ้านกัวแลน้อย
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๑๑ ตั้งอยู่ที่ ศาลาเอนกประสงค์หมู่ที่ ๑๑ บ้านดง
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๑๒ ตั้งอยู่ที่ สนง.กองทุนหมู่บ้านหมู่ที่ ๑๒ บ้านท่าเดื่อ
- ศูนย์ประสานงาน หมู่ที่ ๑๓ ตั้งอยู่ที่ ชมรมผู้สูงอายุหมู่ที่ ๑๓ บ้านเปียง^{๑๓}

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลาในการดำเนินการ

การศึกษาครั้งนี้ ระยะเวลาในการทำวิจัยตั้งแต่ เดือน กันยายน ๒๕๕๘ ถึงเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ รวมระยะเวลา ๖ เดือน

^{๑๓} กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่, ข้อมูลงานทะเบียนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่, (เชียงใหม่ : กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่, ๒๕๕๓), หน้า ๑.

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ เพศของสมาชิกกองทุน มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานที่ ๒ อายุของสมาชิกกองทุนมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานที่ ๓ ระดับการศึกษาของสมาชิกกองทุนมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานที่ ๔ อาชีพของสมาชิกกองทุนมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ รายได้ต่อเดือนของสมาชิกกองทุนมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานที่ ๖ ภาวะผู้นำเชิงพุทธของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยต่าง ๆ ดังนี้

๑.๖.๑ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงพุทธ หมายถึง ปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงพุทธตามหลักธรรมทศุติปาปนิกสูตร ได้แก่ ๑.ด้านจักขุมา ๒.ด้านวิริโร ๓. ด้านนิสสยสัมปันโน

๑) จักขุมา หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์กว้างไกล การวางแผนงานการจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกเพื่อตอบสนองความต้องการให้แก่สมาชิกกองทุน มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับหรือเปลี่ยนแปลง ให้สอดคล้องกับความต้องการของสมาชิก เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนให้ประสบความสำเร็จได้

๒) วิริโร หมายถึง การบริหารจัดการที่ดี การนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาบริหารทำให้ความรวดเร็ว ถูกต้อง การตรวจสอบ กำกับดูแล การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับกองทุน การติดตามแก้ไขปัญหา เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุน

๓) นิสสยสัมปันโน หมายถึง การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การติดต่อสื่อสารไม่เลือกปฏิบัติ การลงพื้นที่เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน

๑.๖.๒ ผู้บริหารกองทุน หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานตำแหน่ง ประธาน รองประธาน กองทุน เลขานุการ เภรัณยิก ปฎิคม กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๖.๓ การบริหารกองทุน หมายถึง กระบวนการบริหาร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหาร เพื่อเป็นแนวทางดำเนินการเพื่อสร้างความเป็นเลิศด้านกำหนดวิสัยทัศน์ ส่งเสริมให้มีการ

บริหารพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตอบสนองความต้องการด้านสวัสดิการให้แก่สมาชิก เชื่อมโยงสายสัมพันธ์บนความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เพื่อให้เกิดการพึ่งพาตนเองและให้เกิดความมั่นคงเข้มแข็ง ทำให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

๑.๖.๔ ความสำเร็จในการบริหารกองทุน หมายถึง การบริหารซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จ เพื่อเป็นแนวทางดำเนินการเสริมสร้างด้านการพึ่งพาตนเองได้ และด้านความมั่นคงเข้มแข็งของกองทุน

๑.๖.๕ การพึ่งพาตนเอง หมายถึง กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่เกิดการเรียนรู้คิดเอง ทำเอง มีการพัฒนาให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการกองทุนของตนเอง ร่วมมือกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

๑.๖.๖ ความมั่นคงเข้มแข็งของกองทุน หมายถึง กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ มีความมั่นคงด้านการบริหารงบประมาณรายรับรายจ่ายอย่างเป็นระบบทำงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบผลภาวะผู้นำเชิงพุทธของผู้บริหารในการบริหารงานกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๗.๒ ทำให้ทราบระดับความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๗.๓ ทำให้ทราบผลความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงพุทธของผู้บริหารกับความสำเร็จในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๗.๔ ทำให้ทราบแนวทางในการประยุกต์ใช้หลักธรรมทศิยาปาปณิกสูตรในการบริหารกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๗.๕ นำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแม่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่